

לרפואת
הרב מרדכי צמח בן מזל טוב
יואל בן עדינה
מנחם בן שרה
אברהם מאיר בן מלכה חיה
יהודה בן חווה
ניצה בת חיה
ניתן להקריש את העלון לעיג, העלמה, זיווג הגון וכו'.

שבת הראי"ה

פנינים מתורתנו של הצדיק והחסיד, מרא, דארעא, דישראל, שר התורה ורועה ישראל
רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

פרשת
קרוז

יוצא לאור על ידי ארגון 'אור האורות' להפצת תורת הגה"צ הראי"ה קוק זיע"א. תרומות, שאלות ותגובות ניתן לשלוח לכתובת: רח' אנה פראנק 18 בת- ים דירה 10, או בדוא"ל: reiyaa@gmail.com. תרומות ניתן להפקיד בבנק הדואר חשבון מס' 20778885. ליצירת קשר עם הארגון ניתן להתקשר: 0507-583810.

שבחי הראי"ה

מספר ר' יוסף כהן ז"ל, כי כאשר בא הראי"ה זצ"ל להר הכרמל למנוחה ולהחלמה בקיץ תרצ"ד, נוצלה נוכחותו בחיפה לפעולת חיזוק מוסדות התורה שבירושלים, ונקבעה מסיבה שצויינה כמסיבת כבוד לרבה הראשי של ארץ ישראל, ואליה הוזמנו ראשי הציבור בחיפה ובסביבה. כנציגי הישיבות הגדולות שבירושלים הגיעו הגאון ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל, והגאון ר' יהואל מיכל טיקוצ'נינסקי זצ"ל. את המסיבה פתח רבה הראשי של חיפה הגאון ר' יהושע קניאל זצ"ל, ואחריו דיבר הגרי"מ טיקוצ'נסקי זצ"ל שהפליג בשבחיו של הרב ואמר: "זוכים אנו לשבת כאן עם היהודי הכי גדול בעולם!" [ליקוטי הראי"ה ח"ג עמ' 260].

אורות התפילה

עיקר עבודת האדם ותפילתו צריך שתהיה למען כבוד השם יתברך ותיקון הכלל, וכדברי תנכ"א הנודעים: "כל חכם וחסם מירשאל שיש בו דבר תורה לאמיתו ומתאנה על כבודו של הקב"ה ועל כבודם של ישראל" וכו'. והמעלה היתירה של ההתחזקות היא שבשעת דוחקו של אדם אע"פ שחסרים לו הרבה ענייני הפרטים וחושך לו מצידו, מכל מקום תהיה תפילתו סמוכה לענין הגאולה, שהיא עוסקת בתשועת הכלל, שהיא כבודו של הקב"ה וכבודם של ישראל [הראי"ה קוק, 'אורות התפילה' (ליקוטי מתורת הראי"ה בענין התפילה), עמ' 115].

אגרות לראי"ה

"ב"ה ז' מנ"א תרצ"ה.

החיים והשלום ורפואה שלימה מן השמים, אל כבוד הגאון האמיתי, פאר הדור והדרו, כקש"ת ר' אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א, נרו יאיר, שיחי' לאורך ימים ושנים טובים אמן, האב"ד בירושלים עיה"ק תובכ"א. העליון ית"ש יאריך ימיו ושנותיו על ממלכתו להאיר עין ישראל בתורתו הקדושה עד בוא משיחנו בב"א, ויחדש כשר נעוריו ועצמותיו יחליץ, ויקיים בו וקווי הש"י יחליפו כח. ישלח לו רפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל ולכל בשרו מרפא, ויחזקה ויאמצהו בכל גופו הטהור, ויזכה לראות בגאולתו של ישראל ובבוא משיחנו אמן. והנני בתוך המעתירים להש"י על שלו' וטובו דכ"ג. ישמע הש"י בקשתם ועתירתם, וישמח לבב כ"ג בכריאות טובה וחוזה אמן. דברי המעתיר להש"י על שלו' וטובו דכ"ג, ישלח דברו וירפאהו במהרה.

ברוך דוב ליבאוויץ
ר"מ בישיבה ה' בית יצחק".

[נולד בשנת תרכ"ד, נפטר בשנת ת"ש. תלמידו המובהק של הגאון ר' חיים סלוביניץ. מגדולי ראשי הישיבות בדורו. מח"ס: 'ברכת שמואל'. האגרת מופיעה בספר 'אגרות לראי"ה' אגרת שפ"א].

אורות המוסר

"הכרח הוא לאוהב השלמות האמיתי לנער מליבו כל אבק הגאווה, שהיא מסלקת כל הוד הרוח. וכשתסולק הגאווה מפני ההכרה הפנימית שעם זיהומה אי אפשר לבוא אל השלימות האמיתי שהיא המגמה האנושית, תסולק בסילוק טהור, ותשאר אחריה רושם של שמחה המחובר עם שפלות הרוח האמיתי. כל זמן שהגאווה היא בלב, אי אפשר לשוב בתשובה ואי אפשר להשכיל בשכל טהור. אין בכל המידות הרעות מדה המגשמת את האדם, עד שאיננו יכול לרומם את רוחו להדר הרוחניות, כמו הגאווה. כל מי שסבל הרבה מגאווה בחומריות ורוחניות, הוא יודע יותר איך לשנאתה. כל מי שמשתוקק יותר לאור ד' שיאיר על נשמתו, ימאס בגאווה, עד שתהיה סרוחה בעיניו בחוש ממש" [הראי"ה קוק, 'קבצים מכת"ק' ח"ב עמ' קכז].

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל. שלחו לנו את כתובתכם, ואנו נשלח לכם את העלון. בעקבות הביקוש הרב לעלון, אנו מעוניינים להכפיל את תפוצתו בשבועות הקרובים, ולשם כך אנו זקוקים לתרומות. מסי החשבון שלנו להפקדה בבנק הדואר: 20778885.

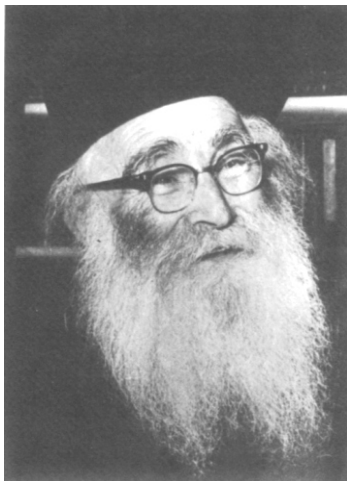
ותורה יבקשו מפיהו

הראי"ה ותלמידו ר' אריה לוי זצ"ל

עסקנו בעבר בקשריו של גדול המקובלים רבי שלמה עליאשו זיע"א, בעל ה'לשם שבו ואחלמה' – עם מרן הראי"ה. הבאנו את עדות ר' אריה לוי (שהיה מקורב רבות לשני גדולי עולם אלו) על לימודם המשותף של הראי"ה ובעל ה'לשם' בפנימיות התורה כלילות, ועל הערכתו הגדולה של בעל ה'לשם' כלפי הראי"ה.

הפעם נעסוק בקצרה בקשר העמוק שהיה בין הגה"צ ר' אריה לוי זצ"ל למרן הראי"ה קוק זיע"א.

אחד המיוחד בין אנשי ירושלים היה הגאון הצדיק ר' אריה לוי. הוא נולד בשנת תרמ"ה ברוסיה, ובצעירותו שקד על התורה בישיבות ליטא: סלאנים, מינסק וסלוצק. בוו האחרונה למד במשך שלוש שנים אצל הגאון הרידב"ז ואצל הגרא"ז מלצר. שנה נוספת למד אצל הגאון ר' ברוך דב ליבוביץ זצ"ל. בשנת תרס"ב הגיע ר' אריה לישיבת וולוז'ין, בה זכה ללמוד בצוותא עם גדולי הלמדנים בישיבה. כבר אז היה ר' אריה נחשב לת"ח שקדן שעתיד להיות לגאון ולתפארת. בשנת תרס"ה עלה לאה"ק והשתקע בירושלים. בימי ישיבתו בירושלים זכה לקירבה מיוחדת במינה מצד הגאון רבי חיים ברלין זצ"ל (בנו של הנצי"ב מוולוז'ין). בשנת תרע"ז נתקבל ר' אריה כמשיח רוחני ובוחן בת"ע חיים בירושלים.

הגה"צ רבי אריה לוי זצ"ל

עיקר עיתותיו הוקדשו לעשיית חסד ולעזרה לזולת, במסירות נפש עצומה. הכנסת כלה ובקור חולים, הכנסת אורחים ולווית המת, ושאר מעשים טובים היו לחם חוקו. במיוחד התמסר לאסירים השונים ובעיקר לאסירי המחותרות שישבו בבתי הסוהר שתחת שלטון האנגלים.

ר' אריה היה מאותם ת"ח וצדיקים שזכו להתקרב למרן הראי"ה קוק זיע"א, ולשאוב ממנו אוצרות קדושה ויראת שמים. אחד הזמנים בהם היו נוהגים צדיקים וחסידים להגיע לביתו של מרן הראי"ה, היה יום ראש חודש. מדי חודש בחודשו, היו מגיעים צדיקים ודמויות מיוחדות מיקירי ירושלים אל הראי"ה, לקבל את פניו. בין הנאספים היו הגרי"מ חרל"פ, האדמו"ר רבי שלמה מזווייהל זיע"א, רבי דוד כהן 'הנזיר', ואף רבי אריה לוי.

מספר ר' אריה:

פעם אחת חלמתי חלום קשה ומכאיב כליל ראש חודש, ורציתי לעשות מיד תענית חלום, אלא שהתלבטתי בדבר, והחלטתי לשאול את הרב. כשבאתי לפניו ומסרתי לו את הדברים, הרגיע אותי ושם ידי קודשו על ראשי וברכני בברכת כהנים. מצאתי מחדרו, נפלו המשקפים שלי ונשברו לרסיסים, והנה יצא הרב מחדרו לראות מה שקרה, ומיד קרא עלי את המקרא "הפח נשבר – ואנחנו נמלטנו", והוסיף: "לך אכול בשמחה לחמך, וסעודת ראש חודש תסעד בלב טוב" [מועדי ראיה' עמ' מ'. ועי' 'מלאכים כבני אדם' עמ' 275].

גם בראש השנה היה נמצא ר' אריה במחיצתו של הראי"ה, ולא רק בתור אורח מן הצד. באותה תקופה היה נוהג הראי"ה ביום הראשון של ראש השנה להתפלל בבית מדרשו, עם המתפללים הקבועים, ואילו ביום השני היה בא להתפלל במנין של ישיבת 'מרכז הרב' (שהתקיים בבנין ישיבת 'עץ חיים' בשכונת מחנה יהודה). בעל המוסף היה רבי אריה לוי זצ"ל. רבי אריה, שכל תפילתו הייתה ברוש רב, היו לו גם כמה מנגינות מיוחדות, ובאותה השיחות סיפר, שנוסח תפילתו בצירוף מנגינותיה, מסורת היא בידו מבעל התפילה שעבר לפני התיבה בישיבת וולוז'ין (שבה למד ר' אריה בתקופתו של הגאון ר' רפאל שפירא זצ"ל).

מכתב ידו של מרן הגרא"ז מלצר זצ"ל, ראש ישיבת 'עץ חיים', ומח"ס 'אבן האזל': 'גאון ישראל מוהר"ה הכהן קוק זצ"ל. נוסף לאשר כבר נודע בכל תפוצת ישראל, עוצם גדלו בכל מקצועות התורה, בהלכה ואגדה, מוסר ודעה, לבד זה היה גדול מאוד בקיום מצות 'ולדבקה בו', שלדבקו בו' ותורתו אין מלים להעריך את ערכו. ראוי לתלמידיו ומוקירי שמו ללמוד ממסירותו בכל לבבו באהבת ד' ישראל עמו, ותשוקתו העצומה לזכות את כל אשר היה ביכולתו להשפיע עליו, בין ברביו החוצצים להבות אש בדרשותיו ובין בספריו הגדולים. כבר אמרו חז"ל אין עושין נפשות לצדיקים שדבריהם הם זכרונם, ובפרט לגאון ישראל כמותו, וראוי להתחזק ולעשות רצון צדיק, לגמור להוציא לאור את כל ספריו הגדולים, אשר עמל עליהם ביגיעה עצומה" [שיחות הראי"ה עמ' י"ד, ובקונטרס "אז נדברו יראי ד'" (על קשרי הידידות האמיצים בין הגרא"ה קוק לגרא"ז מלצר) עמ' 31].

...עתה המתנגדים משתדלים להשיג שם רבנו זצוק"ל, וצדקתו וקדושתו. אולם ודאי סוף תגולה האמת בכל הדרה, ולא רחוק היום שכולם יודו בגדלותו הנפלאה של מרן הרב קוק זצוק"ל, וכן של תלמידו המובהק מרן הגה"ק ר"מ חרל"פ זצוק"ל – זכותם הגדולה תעמוד לננו. דבר גדול וקדוש הוא, לפיכך גדולתו וקדושתו של מרן הרב זצוק"ל, ובורו לי שזה מקרב את הגאולה, ובוראי אם כולם יודו בזה, לרבות בשיטתו הנקייה והטהורה לגלות קדושת ישראל וארצו, שזה ממש ענין הגאולה הקרובה, וכן לגלות גדולתו וקדושתו של מרן הגרי"מ חרל"פ זצוק"ל, שהרב זצ"ל מתאר אותו כאחת מאגרותיו בתואר 'קדוש ד' מכובד' [הרה"צ הגרי"מ זוסמאן זצ"ל, מובא בספר 'ליקוטי ראי"ה' לגרמ"צ נדיה זצ"ל, ח"ג עמ' 136].

את הקנאות הגדולה והלא מוסברת כלפי ראי"ה הסביר ר' אריה בצורה עמוקה: "במלחמות בין עמים, מרכז האויב את עיקר המלחמה על המבצרים החזקים, בכדי להחליש את יריבו. וכך נוהגת גם הסיטרא אחרא – היא מתאמצת בכל כוחותיה לנוגעת השפעות חיוביות של גדולים בעלי רמה גבוהה ולקיומם נגדם תמימי לב. כך היה לגבי הרמב"ם, כך היה לגבי רמח"ל, ובמינו ראינו זאת ביחס למרן הרב זצ"ל" [מלאכים כבני אדם עמ' 206].

ר' אריה ראה בראי"ה דמות מיוחדת במינה, וכך היה אומר: "יש וגם באדם גדול מתגלית לעיתים איזו קטנות. לא כן מרן הרב זצ"ל, בשום זמן ובשום מסיבות, אי אפשר היה למצוא בו שום צד של קטנות מוחין! לא רק שהיה 'גדול', אלא שלא היה 'קטן'... וזוהו נתעלה על יתר גדולי הדור" [מלאכים כבני אדם עמ' 432, ובעוד ספרים בכמה סגנונות].

הערכתו של ראי"ה כלפי ר' אריה לוי

כששלטונות המנדט הבריטי פנו אל הרבנות הראשית, בדבר מינוי רב שיבקר בקביעות בשבתות בבית הסוהר, ויעניק טיפול דתי ורוחני וסעד מוסרי לאסירים, הייתה זו הצעה מאוד רצויה, אולם לא לגמרי קלה. קשה היה למצוא רב, שמדי שבת בשבתו יבוא 'להתפלל עם העבריינים', שכן ברור שמעשה זה אינו מוסף 'עונג' לשבת, ואינו נוח כלל למשפחה.

והנה העלה מרן ראי"ה רעיון: עלינו לפנות לר' אריה לוי, ולבקש ממנו שיבקר עליו את הדבר. ואמנם ר' אריה נענה וקיבל את התפקיד הבלתי נעים, שלא ע"מ לקבל פרס.

כששאלו את ראי"ה, מה ראה להמליץ על ר' אריה, ולהטיל עליו משימה קשה זו, והרי רובם של האסירים הם חוטאים ופושעים? השיב הרב ואמר: "היא הנותנת, בשביל לטפל ברוך ובסבלנות בחוטאים ופושעים, צריך מידה גדולה של רוחב לב, של אוויר רוח, של אהבת חסד, ולזה מתאים דווקא ר' אריה, הואיל והוא גומל חסד בגופו, וכאן שורש נשמתו וסוד תיקונו בעולמנו" [מלאכים כבני אדם עמ' 303].

ופעם בעת רצון, כשסיפרו לראי"ה על איזה מעשה מיוחד ממעשי החסד המופלאים של ר' אריה, עמד הרב ואמר: "איילו היו בדורנו שלושה יהודים כמו ר' אריה, היה המשיח בא! [שם].

בעבודות אהבה היו הרב קוק ורבי אריה קשורים זה לזה. נפשו קשורה בנפשו. שאלו פעם את ראי"ה: על מה ולמה הוא אוהב כל כך את רבי אריה לוי? השיב ראי"ה: זה כעשרים שנה שרבי אריה נכנס ויוצא בבית. מעולם לא שמעתי מפיו מילה אחת בשבחי, או מילה אחת בגנותם של אחרים [שם].

סיפר אחד המקורבים לראי"ה: פעם אחת כשביקרתי אצל ראי"ה, אמר לי כי בטוח הוא שר' אריה זוכה ליגילוי אליהו. שאלתי, מה צורך לו לאלהיו הנביא להתגלות אל ר' אריה דווקא? השיב הרב קוק, צריך גם צריך הוא אליהו הנביא לר' אריה. פעמים ומן השמים מבקשים לסייע לאדם הנמצא במצוקה, וישועתו באה לו ע"י אליהו הנביא. אולם כדי השישועה תראה טבעית ולא ניסית - היא מושטת לו ע"י ר' אריה.

גם בניו של ר' אריה זכו, על ידי אביהם, להתקרב למרן ראי"ה, ועל כך נספר אי"ה בשבוע הבא.

נסוד שיח

אין לעצור את הציור המסורתי, והו רז הציורה. ההגיגון הסודי הוא מצמיח נשמות נדשות, נשמות נגאלות, נשמות גואלות, נשמות משיחיות. רז הדינים – הסתום והגלוי בו מתאחדים, ומקור הפמס – הגלוי והקשור מתפנה, והעולם החברתי נכל תרבויותיו, מתפזרים מקור היושר הנקמם במעמקי הדינים. ואני, הנני עורג לצמח ד', להופיע אור ישועה, לא אסוג מנרפי, אף פי נביים אויבי וקמי, ויותר מכל אויבי הלא הנני בעצמי המתקומם עלי, קטנותי מתקוממת על גדלותי, ונשחות נפשי גוערת על גאונה. אמן לא יכף גאוני את ראשו מפני אימת צללי הקטנות. ואף פי אריכו מאוד את קומתם – אך צללים הם, ובמקום אשר השמש באורח תנח, הם ינוסו [ראי"ה קוק, 'חידורי' (פרקים מיומנו האישי) מהדורה ג', עמ' קיב].

בעז"ה בשבוע הבא נמשיך ונעסוק בקשר בין ראי"ה קוק זיע"א לנה"צ ר' אריה לוי זצ"ל.

חדשו סדר ברכת המזון עם 'מי מרום' –

ליקוטים מהגרי"מ חרל"פ זצוק"ל,

בהוצאת מכון איי-הים, להשיג: 0508758158 / 026520176

גם לאחר פטירת ראי"ה, במשך עשרות שנים, שימש ר' אריה כשליח ציבור בשיבת 'מרכז הרב' בתפילת מוסף בימים נוראים, וביום הכיפורים גם ביכל נר"ה ונעילה. לעיתים כשהיה ראי"ה זצ"ל מאריך מאוד בשיחה שלפני התקיעות, ולא ניתן היה לרמוז לו שהגיע הזמן מפני שהיה מכסה את כל ראשו בטלית, היה ר' אריה לוי נישג אליו ולוחש באוזנו כי השעה מאוחרת והגיע הזמן להתחיל בתפילה.

דמותו המופלאה של רבי דוד כהן 'הנוזיר', תלמידו של ראי"ה, הרשימה את ר' אריה ביותר.

וכך מספר בנו של ר' אריה, הגאון ר' חיים יעקב לוי זצ"ל (רבה של פרס חנה):

אבא זצ"ל אמר לי פעם: משחר ילדותי אהבתי לשבת לפני חכמים ולהאזין לדבריהם, בין אם הבינתי מה שהם אומרים ובין אם לא הבינתי, כי פשוט נהייתי לשמוע את קול שיחתם. אך הנאה מיוחדת ותענוג מיוחד היה לי, עת הייתי יושב על יד ר' דוד כהן, והאזנתי לקול שתיקתו. היה זה איזה קול סודי-מסתורי, קול מרומם, קול של שירה עילאית היה בוקע ועולה מתוך שתיקתו.

ופעם היה לי איזה ענין מאוד רציני ודחוף, ולא יכולתי לשית עצה בנפשי איך ומה להחליט, הלכתי אל רבינו זצוק"ל (ראי"ה) לקחת עצה מפיו. במקרה לא היה מרן הרב זצ"ל אז בביתו. נכנסתי לבית מדרשו שהיה אז פנוי מאדם, מלבד ר' דוד זצ"ל, שישב לו בפניו המערבית של בית המדרש שקוע בלימודו, נגשתי אליו, נתתי לו שלום והחזירי לו שלום מתוך חיוך קל ופניו צוהלים, ורמז לי בידו לשבת. ישבתי על ידו, הבטנו והסתכלנו זה בזה מבלי להוציא אף הגה מפינו, וכך ישבנו ושתיקנו יחד לערך חצי שעה, אח"כ קמתי ונפרדתי מאיתו וחזרתי הביתה. בבואי הביתה הרגשתי כאילו נפתרו לי כל השאלות והספקות, כל מה שרציתי לשאול נראה לי כל כך פשוט, כ"כ בהיר, והיה לי הדבר לפלא.

פעם בהזדמנות שיפרתי את כל זה לרבינו ראי"ה זצ"ל, אמר לי הרב: וכי מה זה פלא בעיניך? חושב כבודו כי דוד שלנו שתקן הוא? לא כן הדבר. ר' דוד דברן גדול הוא, אינו פוסק מלדבר, אלא מדבר הוא בשפה מיוחדת משלו, שפה של שתיקה, שהיא שפת החכמה [נוזיר אחי"ה ח"א עמ' לב].

כאשר חלחה אשתו של ר' אריה במחלה קשה בומן מלחמת העולם הראשונה, הוסיפו לשמה את השם ציפורה, על פי עצת ראי"ה [איש צדיק היה].

הנעלבין ואינם עולבין

בגלל קרבתו של ר' אריה לוי לראי"ה, זכה גם הוא להצקות שפלות מצד הקנאים. כנגד אותם מציקים היה מגיב ר' אריה כפי שהגיב כלפיהם רבו ראי"ה. – סיפר ר' אריה: כשביישוני וגרשוני (ממקום מסויים) על שום קרבותי למרן הרב, נשאלתי מה הייתה הרגשתי באותה שעה. ועניתי: חשבתי באותה שעה, כיצד היה הרב נוהג במצב שכזה. מסתא היה שותק ומקבל באהבה את היסורים – וקיבלתי עלי את הדין. [ישבתי ראי"ה עמ' רנה].

גם את היחס למבזים ולמתפרים, למד ר' אריה מהראי"ה בעצמו. כשאחד מקנאי ירושלים פגע בר' אריה לוי והעליבו בפומבי, לא נענה ר' אריה, אלא הבלג ונשא עלבונו. כשהלך לביתו בכאב לב, נלווה אליו אחד האנשים ואמר לו: היודע עמו לו מה נעשית שפגע בך אותו אדם? ענה לו ר' אריה: אולי חטאתי כלפי שמי. אמר לו האיש: לא כן, אלא משום שמקורב אתה לירב ההוא? (בהתכוונו לראי"ה קוק). שאלו ר' אריה: הטוב נהגתי שהבלגתי? אמר לו האיש: ודאי, והרי מידה טובה היא בידך, שהרי על כך אמרו חכמים "הנעלבין ואינם עולבין, שומעים חרפתם ואינם משיבין, עליהם הכתוב אומר: ואהבינו כצאת השמש בגבורתו". ובכן, השיבו ר' אריה, דע לך שמידה זו – מ'הרב ההוא' למדתי... [מלאכים כבני אדם עמ' 206].

עוד מסופר בעניין זה, שפעם אחת הגיע לר' אריה יהודי שנדרף חנים על לא עוול בכפו, וקבל על כך בפניו. אמר לו ר' אריה, הסכת ושמע: היו ימים בירושלים, שהקנאים רדפו קשות את הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל. אמרתי בלבי, אסור אל מרן הרב לעודדו ולחזק ידיו. ומאחר וידעתי כי בכל שעות היום הרב טרוד מעל ראש, סברתי שאגש אליו בשעת לילה מאוחרת. נכנסתי לאולם ישיבת 'מרכז הרב' ומצאתי את הרב שוקק על לימודו, והוא לא הבחין בי. ישבתי באחד הספסלים הסמוכים והחילתי ללמוד גם כן, ואין איש מלבדנו בהיכל הישיבה.

לפתע, הבחין בי הרב קוק ואמר לי: האמן לי, כי דווקא בימים קשים אלה הפוקדים אותי, זוכה אני להצלחת-יתר בלימוד ובחידושי תורה. רואה אני בחוש כי נתקיים בי הפסוק: "והאלקים יבקש את נרדף" [קהלת ג, טו].

והוסיף ר' אריה ואמר: משסיפרתי את הדברים לראש-ישיבת עץ-חיים, הגאון ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל, אמר לי: הצלחה עצומה יש לו לרב בלימוד תורה וזכות גדולה ונתגלה לו בחידושי תורה. מעיד אנכי כי בקי הוא בעל-פה מריש מסכת ברכות ועד סוף מסכת עוקצין! [צדיק יסוד עולם עמ' 232].

ניתן להשיג אצלנו את החוברת "אור שלמה"

על הערצתם המופלאה של מרן פוסק הדור הגרש"ז אויערבך זצ"ל (ר"י קול תורה), ואביו המקובל האלוקי הגרש"ל אויערבך זצ"ל (ר"י המקובלים 'עשר השמים') כלפי הגר"ה קוק זיע"א.

שילחו לנו את כתובתכם, ואנו נשלח לכם את החוברת.